

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 36 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.57

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik først til dagsordenens punkt 36, som var:

36) Spørgsmål til ministrene.**Spørgetiden****Spm. nr. S 710**

1) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvor meget skal euroen falde yderligere i kurs, før regeringen finder det fornuftigt at frigøre kronens kurs fra euroens kurs?«

Skriftlig begrundelse

Da EU's fællesvaluta, euroen, blev søsat for 11 måneder siden under stor festivitas i Bruxelles og Frankfurt, var den udtalte forventning, at euroen ville vise sig som en stærk og stabil valuta. Disse forventninger er ikke blevet indfriet. Euroen er faldet mærkbart i kurs over for alle betydende valutaer. Således er euroen faldet med ca. 14 pct. over for dollars, med over 20 pct. i forhold til japanske yen og med omkring 10 pct. over for britiske pund samt svenske og norske kroner.

Med den såkaldte ERM II-aftale har Danmark aftalt en fast centralkurs i forhold til euroen, omkring hvilken kronen kan svinge med 2,25 pct. i hver retning. Denne aftale blev imidlertid indgået under en antagelse om, at euroen ville vise sig som en stærk og stabil valuta. Da disse forventninger ikke er indfriet, er kronen blevet trukket nedad sammen med euroen i en glidende, ufrivillig og ikke ønsket devaluering.

Da halvdelen af den danske varehandel med udlandet sker i forhold til lande uden for euro-

området, står Danmark med et problem. I forhold til landene uden for euro-området er kronen nemlig nedskrevet, således at import er blevet dyrere. Det medfører mere inflation i Danmark på samme ubehagelige måde som ved en egentlig devaluering af kronen.

Euroens svaghed og fortsatte kursfald rejser selvsagt spørgsmålet om, hvor meget eurokursen yderligere skal falde, før tiden er kommet til enten at kappe ERM II-båndet til euroen og lade kronen flyde (som den svenske krone gør), eller fastholde ERM II-aftalen men opskrive kronens centralkurs over for euroen for at modvirke det hidtidige kursfald.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jo regeringens, synes jeg, helt rigtige politik at holde en fast kronekurs. Og man har så valgt helt konkret at knytte kronen tæt til euroen.

Imidlertid er euroen faldet ganske kraftigt i kurs gennem det sidste år siden dens oprettelse, således at kronekursindekset, sådan som Nationalbanken udregner det, er faldet med 5,4 pct. Altså med 5½ pct. er kronen faldet i værdi i forhold til samtlige andre valutaer gennem det sidste år. Og det kan jo ikke siges at være en fast kronekurspolitik.

Derfor rejser der sig jo helt naturligt det spørgsmål: Hvor længe mener regeringen, at man skal blive ved med at følge fast med euroen, hvis den fortsat falder, og vi får en fortsat utilsigtet devaluering af den danske krone?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan forstå, at spørgsmålet ligger hr. Frank Dahlgaard kraftigt på sinde, da det nu er tredje gang siden euroens introduktion, at han finder lejlighed til at forhøre sig om regeringens valutapolitik.

Det kan man selvfølgelig mene gør hr. Frank Dahlgaard ære. Men jeg må nu sige, at den ihærdighed, der ligger hos hr. Frank Dahlgaard, om at frigøre kronen fra dens faste kurs over for euroen, forbløffer mig noget, ikke mindst, og nu refererer jeg, som jeg gjorde sidst, vi mødtes i denne sag en onsdag, til hr. Frank Dahlgaards udmærkede artikler i 1980'erne, i lyset af dem og de dårlige danske erfaringer med at føre det, jeg vil kalde en ustabil valutakurspolitik, sidst i 1970'erne og i starten af 1980'erne, i modsætning til de gode erfaringer med den efterfølgende fastkurspolitik.